



AUTORITÁŘSTVÍ NA POSTUPU

Z východu zasáhl Evropu strašák autoritářství – na ruských tancích byla pod záminkou údajné demilitarizace a denacifikace dovezena speciální putinovská forma z-fašismu. Ta se projevuje na ukrajinské půdě srovnáváním měst a vesnic se zemí, raketovými útoky na nemocnice, školy, muzea, historické památky a obytné budovy, masovým rabováním, znásilňováním a mučením. Na ruské půdě se z-fašismus projevuje mediálním výplachem mozků, povinným vlastenčením, likvidací opozice, vysokými tresty za protiválečné postoje, pronásledováním LGBT+ aktivistek a aktivistů, mučením (zadržení anarchisté mohou vyprávět mnohé příběhy). Toto **barbarství je na jedné straně důsledným prosazováním konzervativních hodnot a zachování sociálních nerovností** a na straně druhé nutným následkem imperiálních choutek novodobého cara Putina, jemuž stojí za zády stejně konzervativní a nelidská pravoslavná církev v čele s patriarchou Kirilem žehnajícím – dle křesťanské tradice – smrtonosným zbraním.

Západní média malují obraz černobílého světa, kde na jedné straně z východu postupuje říše zla, proti níž se staví jednotná hráz staré „dobré Evropy“ hájící demokratické zásady. Jenže **svět není zdaleka černobílý a postavy na pomyslném bojišti hodnot nejsou ani zdaleka tak jednoznačné**. Stačí se jen rozhlédnout a uvidíme, že autoritářství se šíří úspěšně i onou „dobrou Evropou“.

Když se rozhlédneme po okolí, konzervativní síly ve spojení s katolickými tmáři v Polsku se postaraly o absolutní zákaz potratů, kvůli němuž umírají ženy, které by mohly normálně dál žít; státní televize se stala prodlouženou rukou vládní strany, která navíc do všech možných pozic dosazuje své nekompetentní, avšak loajální členy, příznivce a příbuzné. V Maďarsku je zakázáno vyučovat genderová studia, hranice státu vytyčuje žiletkový drát, vládní strana si uzurpuje veškerou moc. Přesuneme-li se na jih, vidíme, jak se v Itálii chopila vlády fašistická strana a s chutí sobě vlastní začíná osekávat různá práva menšin. Řecká konzervativní vláda se zas snaží likvidovat dlouhá léta budovaná samosprávná centra a její pohraniční stráž (spolu s bezcitným zbytkem Evropy) cynicky dohlíží na to, jak se topí stovky nuzných uprchlíků v moři, aniž by hnula brvou. Jaký je rozdíl mezi tímto jednáním a ruským bombardováním ukrajinských měst? Všichni evropští členové NATO pak strkají hlavu do písku nebo jdou přímo na ruku tureckému autoritářskému vládcovi Erdoğanovi, který se nijak neliší od Putina – potírá vnitřní opozici a snaží se zlikvidovat celý jeden obrovský národ a jeho kulturu.

Mohli bychom obcházet Evropu ještě chvíli dokola a nacházet důkazy toho, že jednotlivé vlády se nehrnou do toho obrán-

kyněmi demokracie (ve smyslu rozšiřování moci v rukou lidí) a rozšiřování svobod pro všechny bez ohledu na místo jejich původu či barvu kůže. Za všechny uveďme příklad Francie, která se navenek tváří jako příkladný nositel hodnot svobody, rovnosti a bratrství.

Ne nadarmo je francouzský prezident Emmanuel Macron přezdíván „prezidentem pro horních deset tisíc“. Pokud ve Francii hájí něčí zájmy, jsou to především zájmy velkého kapitálu. Nutno dodat, že valná část lidí, kteří mu ve volbách dali hlas, nevolila ani tak pro něj, jako proti druhé kandidátce, šéfce fašistického Národního sdružení Marin Le Penové.

Macron dokázal, že uvedenou přezdívku nemá pro nic za nic. V zájmu kapitálu „prosadil“ důchodovou reformu, která jasně říká, že obyčejní lidé budou pracovat déle za nižší důchod. Díky tomu, že ke schválení reformy došlo vládním dekretem místo schválení v dolní komoře parlamentu, **Francie připomíná spíš monarchii než republiku**. Návrh na referendum o reformě shodil Macron ze stolu a protesty v ulicích nechal rozehnat tisíci policajty (těm jediným, spolu s vojáky, byly ponechány ohledně důchodů výhody, jak bývá zvykem v autoritářských režimech).

Francie stejně jako Rusko vyrábí a trestá údajné teroristy z řad anarchistického hnutí. Macronovi věrné prefektury likvidují protirasistickou opozici státu – zatímco fašisti beztrestně řadí, stíhání jsou antifašisté, jak jsme toho byli svědky například v Lyonu. **Macronova policie je připravena zabít**. Důkazem budou např. brutální zásah proti protestu vůči privatizaci vodních zdrojů a vyhloubení největších průmyslových „megabazénů“ v Sainte-Soline – několik stovek lidí bylo vážně zraněno, včetně desítek zmrzačených a dvou v kómatu. Protiekologická politika v zájmu korporací se projevuje zákazem ochranných organizací, jako je například Povstání Země. **Hrdiny státu jsou pak přední strůjci klimatické katastrofy** – tento měsíc byl generální ředitel společnosti Total vládou vyznamenán Řádem čestné legie. Policejní a státní rasismus a násilí se projevily v poslední době také mimosoudní popravou 17letého chlapce a brutálním potlačením, zatýkáním a odsuzováním lidí v souvislosti s protesty proti této policejní vraždě, bez ohledu na to, zda se jich účastnili. Mezitím vláda zakazuje vzpomínkové akce na další oběti policejních vražd a nechává zatýkat pozůstalé. A výčet by mohl pokračovat...

Žádná „dobrá Evropa“ neexistuje. A existovat nebude, dokud jí bude vládnout kapitalistický režim stojící na sociální nerovnosti, vykořisťování, policejním násilím, rasismu a dalších formách útlaku a diskriminace.